

Érték

Egyre gyakrabban beszélünk manapság az értékekről, annak fontosságáról, a mai globális, gyorsuló, multikulturális világban betöltött helyéről, szerepéről; a közösségben meglévő és az egyénben élő és kiteljesedő értékről.

Mi is az érték? Kinek, mit is jelenthet ez a szó... és mit jelenthet a mögötte levő tartalom? Ha mélyebben elgondolkodunk mindezen, rájövünk, hogy nem is biztos, hogy ezek a legfontosabb kérdések. Hát akkor mi is lehet az?

Érték. A szó már magában sejteti annak lényegét: ért, értem, értik... sőt, ha jobban lecsupaszítjuk a dolgokat, akkor az is benne van, hogy az a valami/valaki, amit/akit értéknek gondolok, az ér valamit. Számomra, a közösség számára. És, ha ehhez még hozzátársítjuk azt, hogy az a valami, ami/aki ér számomra valamit, az éke, ékessége annak, akkor szinte felülmúlhatatlan érzések törnek elő belőlünk.

Ha csak a szómagyarázati részt boncolgatjuk tovább, elgondolkodhatunk ennek a szónak a további változatán is, amely mind-mind benne rejlik alapvetően az érték szavunkban. Mert az érték akkor válik valódivá az egyén számára, ha jelen van a mindennapjaiban, és folyamatosan érik, fejlődik, kiteljesedik; és akkor teljesedik ki igazán, ha azt megértjük és megéljük. A megértés és a megélés az alapja mindennek.

Milyen csodálatos a mi nyelvünk! Mennyi minden benne van egyetlen szóban. Mennyi érzés, mennyi feltörő emlék, mennyi érték, amit miközben érek, értek és megértek.

Értékekben megérteni és megélni egymás szeretetét, bizalmát, mint ahogyan megéli Lezsák Sándor és családja, közössége a mindennapokban otthon, és a Lakiteleki Népfőiskolán; ahogyan megéri és megéli egy-egy hagyományörző, hagyományteremtő közösség Velemben, az immáron 21 éve jelen levő, az értékek mentén szerveződő Gesztenyeünnepen; és ahogyan megértik és megélik a kamarazenei tábor résztvevői a szentendrei kistérségben.

Igen, az érték mögött ott az ember, az alkotó, kutató, feltáró ösztöneivel, és a közösség, az értéket teremtő, azt hétköznapi valóságában megélő emberek aktív közege, akik büszkéek szűkebb környezetük, településük, vidékük, nemzetük örökségére. Legyen ez egy sziklából magának utat nyitó fa Balatonfüred határában; egy faragott sír a temetőben; egy újra éledő, már-már elfeledett dallam, tánc lépés vagy éppen a magyar nyelv játékos sokszínűsége.

Ezen gondolatok mentén szerkesztődött a mostani lapszám, amelyet szívből ajánlok Önöknek így Advent időszakában.